

מדובן הכנסת

צרכו:

מ'כאל חזני'
חבר הכנסת

אריה האן
המזכיר הכללי של המפדל

הסיעה
הדתית
לאושית
בכנסת

הסיעה הדתית לאומית בכנסת החמישית

יושבים מימין לשמאל: ח"כ הרב מרדכי זאנזאן, משה קרונג, (מרכז המפד"ל), ח"כ טובה סנהוראי, ח"כ בנימין שחור, ח"כ משה אונא, השר ד"ר יוסף בורג, ח"כ מיכאל חוני (מרכז הסיעה), השר משה חיים שפירא, סגן השר הרב ד"ר י. ש. ברמאיר, ח"כ יצחק רפאל, ח"כ משה קלטר, ח"כ אברהם שאקי, יונה כהן (כונן "הצופה" בכנסת), אריה האן (המזכיר הפרלמנטרי של המפד"ל). (לא מופיע בתמונה השר ד"ר וורהפטיג).

חוקי יסוד מהם?

אם כי אין למדינת ישראל חוקת יסוד (קונסטיטוציה), במובן של מערכת משפטית אחת ואחידה, הקובעת את יסודות חובות הממשל והמדינה כפי שנקבעו במסגרת שרבות הארצות שניזונו מתחת הפרוצדורה מיוחדת (חוקת נוספות כגון בארצות צרפת, שווייץ) הרי קיימים אצלנו ללא ספק חוקים שמבחינת נשואם אפשר לכוונתם חוקי יסוד (חוקים קונסטיטוציוניים). כי הם קובעים את דינם של המוסדות העיקריים של המדינה ומסבירים עניינים מהותיים באמצעות אחרות נשוא החוקים. אלה הם בחלקם מורשת המשפט המנדטורי ובחלקם פרי חקיקת המקוריית של מדינת ישראל. בדרך כלל אפשר לקבוע, שבכל השטחים, העוסקים בקשר עם הקמת המדינה, כגון חרשות החוקה, המבצעת וכו'. יצרנו חוקי יסוד חדשים בעוד שבשטחים שבמהם הקמת המדינה לא הללה חסרות מהפכניות במערכת היינו כגון הכובות הכלליות של האזרחים. לרשות המעשית. במשיכה לשלוש מורשת החוקים מתקופת המנדט ללא שינויים מהותיים לכח.

בשלהי הכנסת החמישית קיבלה הכנסת שני חוקים בעלי אופי של חוק יסוד. האחד הוא, חוק רציפות היינו בהצבעת חוקי הפנימי חוק יסוד; נשוא המדינה. חברינו לקחו חלק פעיל מאד ב"סימוכין" של שני חוקים אלה שנדונו בעת החוקה חוק המשפט שחברנו משה אונג משמש יו"ר הוועדה וחלקו היה רב בהצבעת חוקים אלה.

חוק יסוד: נשיא המדינה

... הנה, אנו קוראים בסעיף הראשון של החוק, שהוא סעיף הרש: "הנשיא עומד בראש המדינה". מה משמעותו של סעיף זה? הוא הצהרתי גרידא. אבל הוא מעורר שאלות יסודיות מה מפרש המלים "עומד בראש"? האם ייתכן לומר שמישהו עומד בראש המדינה אם אין לו סמכות כלשהי? אין לו אפילו הכוח לדעת מה נעשה במסדות המדינה; בכל מה שנהא עושה הוא הלוי בממשלה, אפילו בתפקיד האישי ביותר; החנינה אין לו הכוח לחון אלא על דעת הישר (בענין אורזי) — על דעת שר המשפטים; בענין צבאי — על דעת שר הבטחה) — האם לזה אפשר לקרוא "עומד בראש המדינה"?

רצצים להשוות את מעמדו של הנשיא למעמדו של מלך אנגליה. אין המשל דומה לנשיא. למלך אנגליה אמנם אין כל זכויות ממשיות, אבל המסורת הארוכה של המלוכה נאולי עוד יותר מזה חוכם של האנגלים למסורת הממלכתית שלהם — משורם למסורת זו את הממשות. הדרושה. כל זה אינו קיים אצלנו. נשאר איפוא רק הצד השלילי: העדרה של סמכות ממשית. אנו רוצים לתת לנשיא מעמד של כבוד, האם הכבוד הזה אינו נעשה מרומה אם אין בתפקיד עצמיות וממשות לשונו?

ברצוני להציג את שאלה מעמדו של הנשיא מבחינה עניינית. רצוי בכל מדינה דמוקרטית שיהיה קיים מסד בין המוסדות הצליניים שיש לו תפקיד מפורש ומובנה בין המוסדות האלה. המביא לידי מחשבה נוספת במסדות המנדליות, מוסד שבכוולו למנוע מצבים קריטיים. התנגשות בין המוסדות וכדומה. אם בכל מדינה כך — במדינתנו לא אחת כמה וכמה. אצלנו הניגודים חריפים יותר המסנות שבהתנגשות אפשרית בין המוסדות גדולות יותר. לא קיים אצלנו מוסד כזה. האם לא היה מקום לתת מידת-מה של כוח מוסד ביד הנשיא ועל ידי כך למלא חלק מהקיים כיום? במצבים מסוימים, שלא פעם התגשמו בהם, שינוי כזה יכול להיות לברכה. כי יש לשקול אם לא רצוי לתת כוח ביטוי לכך שהנשיא ויכל להשתתף בשיבות הממשלה, ויכל לחוות דעתו, אולי גם ויכל לחוות דעתו לפני הכנסת בצורה של משא-ומתן משה נוצר החלטות אחרת. הוא יקבל דריחות כפי שמקובל בהכנסת אחרות, על משא-ומתן

בין-לאומי, והיננו לו האפשרות לחוות דעה. בצורה כזאת או בצורה דומה ניתן לשוות יתר ממשות למשרה ואפשרות יותר גדולה להיות גורם מסייע ביד המוסדות המנדליות. נדמה לי שיהיה כדאי אפילו לשאול אם אין מקום לתת לנשיא את האפשרות, אחרי קבלת חוק, לבקש לתכנסת דיון חוקי. אם כי הצעה זו מרחוקה לכת — אני מודה בכך — נראה לי שהיה כדאי לשקול אותה. מה נוסדו אם נקבלתה? אם הנשיא בא לידי מסקנה שרצוי עיון מחדש בחוק מסויים, אין בזה כל רע שיוכל לבקש דבר כזה בהכנסת. אם הכנסת באה לידי מסקנה שאין לשנותה, הרי החרשות בידה; אבל אם העיון מחדש יביא לחיקוק של דבר שרצוי להקנה הרי מדבר יותר לברכה.

כך נראה לי שעלינו לשנות לשנות משנה מבחינה מהותית בתכנון של החוק. מבורני שעל ידי כך נגופו את הדיון בחוק זה מדיון שגרתי לדיון מעמיק בשאלות קונסטיטוציוניות שלנו, ומה גם שזו אחת המטרות של החלטת הכנסת שנוון בחוקי יסוד ונתחמק בבחינת הקונסטיטוציה. היזום אחרי חקופה ארוכה של יותר מעשר שנים, בוראי יש מקום לכך.

מבורני משה אונג
על חוק יסוד נשיא המדינה

יש צורך בהרחבת סמכויות נשיא המדינה

... יש אפשרות שנית לצינונית, כפי שהיא מופיעה בכמה מדינות, ובכללן, ארצות-הברית, שבהן יש לנשיא סמכויות רחבות ביותר: הוא ממנה על הצבא, על הצי, על מדיניות החוץ וכו'. אבל יש גם דרך ביניים שאותה התפקידים המסכיות אינם בידי הנשיא, אבל בכל זאת יש לו סמכויות ותפקידים שאינם פורמליים גרידא, אבל יש בהם איזו ממשות.

חברי לביעה, חבר הכנסת אונג, הוכיח כאן את ענין הוויטה נתקלנו בשאלה זו כאשר קיבלנו את חוק הכנסת, ואז היה הצעה מצד חברי אחד, שיהיה בית שני או בית גבוה אחד מנוספיקו להצעה זו היה, שיש צורך בבית שני כדי שהיה אפשרות של דיון חוזר ומשנה יהיה לו כוח וטו. היו גם נוספים נגד הצעה זו, ואני הייתי אחד טאלה שלא הסכימו אתו בענין זה. כי לא ראיתי את הערשפות של הבית השני על הבית הראשון. גם בית גבוה, אבל נראה שהכל מדיום שיש צורך באיזה כוח מוסד, כוח שיבוא לכנסת הייבובית ויאמר לה: על ענין זה צריך לחשוב עוד פעם. הכוח הזה אינו צריך להיות כוח נפרד; אינו יכול להיות בידי הממשלה, ולא יכול להיות נתון בידי בית אחר שנבחר, כי אין לו גישה אחרת מאשר הבית הזה, אבל זה יכול לחוות גוף, מוסד שנתחבל על המדינה ואין עליו הלאה הפוליטי, ואין לו אינטרסים פוליטיים, והוא יכול לחשוב על גקורה מסויימת מבחינה אובייקטיבית גרידא.

אחריק לכת בדוגמה: אנתנו מקבלים את חקציב המדינה. כיום עומדות לפנינו בעיות מקציבות של אינפלציה, ריסון האינפלציה, בעיות רציניות בהחלט. הכנסת דנה בענין פעבירה אותו לועדה — ואחר כך זה מובא חזרה מהוועדה. יש לחץ מצד כל מיני קבוצות לחץ, יש לחץ של אינטרסים יש לחצים רגשיים. בעיה זו דורשת טיפול דורשת פתרון ואנתנו נבנים לגישות כאלה. אילו היה האדם העומד בראש המדינה, שאינו קשור בשום אינטרסים, בא ואומר: עלי להוודי אתכם, נוסף על מה שאומרת הממשלה ואני אומר לכם: תקציב זה צריך לשנותו בדרים מסויימים, ואני דורש שתצביעו עליו עוד פעם, ואולי ברוב לא פשוט, שהרי לפעמים מתקבלים אצלנו דברים ברוב מקרי. אילו היה בא ואומר: תחשבו על זה עוד פעם: אילו היה האדם הזה, בעל הפרסטייה וההשפעה, בא ואומר לכנסת לחזור ולדון בדבר — יש להנתי כי חברי הכנסת היו מהותיים ואומרים: צריך לדחות כל לחץ שהופעל עלינו וצריך ללכת בדרך אחרת לשבת המדינה.

דברים כאלה ייתכנו; דברים כאלה קיימים במדינות אחרות. ראינו במדינות אחרות שבהן יש לנשיא כוח ווטו, שלא רק אלא שהצביעו מלכתחילה ברוב חוקי הוויטה ומסכים בו אלא גם אלה שהצביעו, בעד החוק, אחרי ששמעו את נימוקי הוויטה משנים את דעתם ומצביעים נגד החוק. אלו אינו סמכויות כל כך רחבות, כי הקביעה היא לא בידו, אין זה כאיילו, הייתי אומר, שהוא

לדורש מאת הכנסת הדרור שיש לו חשיבות בכנסת ובציבור, ולבקש ממנה לדון בענין מסויים מחודש ולקבל אותו אולי ברוב אתר, אולי לא ברוב רגיל. זה עשוי לא רק לחזק את עמדת הנשיא, אני חושב שזה עשוי להיות גורם בראי ושוב בשביל המדינה, שבכל המשלה ובשביל הכנסת, אני יוצא ממנה שותפים, הוא, אותה אישיות שאנחנו רוצים שיהיה, בדרך השם היה עד עכשיו, אישיות מוכשרת ואובייקטיבית, אם נלך בדרך שאנחנו הולכים בה, אמילו בדרך שאני מציע, אני רואה מניעה בבהירת הנשיא עצמיים ושלוש פעמים, לא זו הנקודה, היטוק נגד בהירת הנשיא פעם שניה הפעם שלישיית במדינות אחרות נובע מתשע, ששא על ידי כך יחזק את עמדתו ויקבל השפעה מתגוים מסויימים, יקבל עמדות מליימות, וכל ידי הוא יכול להשתלט ויכול לגייס לדיקטטורה. מפני דאגה זו קבעו במדינות אלה הגבלות. אמילו זה לא יכול לקרות, כי סמכויות הנשיא אינן מניעות לגבולות אלה, ואמילו אם נתחלק הצעות לחרוזים סמכויות הנשיא, לא נגיע לגבולות אלה.

התחלק הצעות לחרוזים סמכויות הנשיא, לא נגיע לגבולות אלה.

צריך לחשוב בריבונות, וזאת צריכה להיות הכנייה העיקרית בריבונות בוועדה, אין לחרוזים ובאיזה כיוון לחרוזים את סמכויות הנשיא.

מרבית הרב ד"ר י. ש. בוטנאי

על חוק יסוד נשיא המדינה

רציפות הדין בהצעות חוק

... העניין שהחוק דן בו, מקומו ללא ספק בתקנון הכנסת, כי סעיף 21 של חוק יסוד הכנסת אמר: "סדורי העבודה בוועדות ייקבעו בתקנות; אם בכל זאת סדורים שקביעת האפשרות של העברת דיון בהצעת חוק מכנסת אחת לשניה חורגת מן המסגרת של תקנון הכנסת, הרי שמקומו של ענין זה הוא בחוק הכנסת או בחוק המשפלה. שניים חוקי יסוד. על פי כן אין שכתוב בכותרת החוק שהוא חוק יסוד ובין שלא כתוב, ברור שלפי תוכנו הוא שייך לחוקי היסוד ולפי זה צריך להתייחס אליו.

הממשלים הביא לפנינו, לשם חקיקת הצורך בחוק זה, סטטיסטיקה מלאה של החוקים שהוצעו מכנסת אחת לכנסת שניה, החל מהכנסת הראשונה. הוא אמר שבמסך כחונתה של הכנסת הראשונה היו בדין בוועדותיה 19 חוקים, במסך כחונתה של הכנסת השנייה היו בדין בוועדותיה — 26 חוקים, במסך מן הכנסת השלישית לרביעית נפסק היינון כ-17 חוקים, ערב הכונתה של הכנסת החמישית עמדו על סדר-היום של ועדות הכנסת הרביעית 14 חוקים, וכל הצבור הרבה שהושקעה בחוקים אלה לא נשאא פרי, כאשר צריך היה לשוב ולהניח את כל 76 החוקים הללו על שולחן הכנסת לקריאה ראשונה.

השר רצה להוכיח לנו על-ידי הסטטיסטיקה הזאת כמה נזק גרם, כמה זמן התבזבז על ידי הכלל שנהגנו לפי, שאין רציפות בדינוים בין כנסת אחת לשניה. הבה נבדוק את תוכן הסטטיסטיקה הזאת ואת משמעותה. זה ילמד אותנו הרבה, על כנייה החקיקה ומה הן הריבכים האמיתיות לפתרון הבעיות הללו.

המספרים שהשר הביא כוללים, למעשה, את כל החוקים שעברו את הקריאה הראשונה בין אם הגיעו לדיון בוועדה ובין אם לא הגיעו לדיון בוועדה. עד כמה שיכולתי לברוק, אפשר לאמור שאולי 50% מספר החוקים צעיון לא הגיעו בכלל לדיון בוועדות. עכשיו אבאי רוצות למצב בנוד זה כפי שהיה עם תום כחונתה של הכנסת, כדי להראות את היקף הבעיה, כפי שהיא מסתמנת בצורתה האמיתית. אבאי לדוגמא אותם החוקים ששר המשפטים הזכיר, אשר נשארו בוועדות בתום כחונתה של הכנסת השנייה, אציין את אלה הידועים לי במפורט, מפני שהעברו לוועדות החוקה, חוק המשפט, שהיה לי הכבוד להיות יושב-ראש שלו.

שר המשפטים הזכיר את החוק לחילוף דיני העונשין (עבירות נגד המדינה), חוק בתי המשפט, חוק שירות המבחן, חוק יסוד הכנסת, וכן ציין חוק אחד שהיה באמצע קריאתו השנייה. הבה נראה מה היה המצב לגבי חוקי יסוד הכנסת ואלה.

החוק לחילוף דיני העונשין (עבירות נגד המדינה) הועבר לוועדה בקיץ 1954, כלומר החוק לחילוף דיני העונשין (עבירות נגד המדינה) הועברה היתה במסך השנה האחרונה והיא עפוקה

במסך השנה האחרונה והיא עפוקה

במלואה בדינוים על החוק לחילוף דיני העונשין (דרכי ענישה), חוק הגנת הדין והיקויים שונים לחוק הבחירות. על החוק לחילוף דיני העונשין (עבירות נגד המדינה) היה דיון אחד שבו נקבע סדר הדיון, לפיו רצתה הוועדה לנהוג, וזה לא ומפאת הוסיף זמן לא הגיעו לשום דיון נוסף. חוק בתי המשפט הובא לקריאה ראשונה ב-21 בפברואר 1955. כלומר כארבעה חודשים לפני תום כחונת הכנסת השנייה, והיה ברור לכל, כי אין כל סיכוי לעינין החוקים שבהם היו בוועדה שנה, ניווכח שערך במאי הובאו ארבעה חוקים לכנסת לקריאה ראשונה, נוכח עומד העבודה הזאת על הוועדה. יתר על כן, כאשר אנחנו מעיניים באותם החוקים שהיו בדין באותה שנה, ניווכח שערך במאי הובאו ארבעה חוקים לכנסת לקריאה ראשונה, כלומר, שבוועדות אחרים לפני גמר כחונתה של הכנסת הובאו אלה ארבעה חוקים חדשים אי-י-ל-פ-י שהיה ברור שאין כל אפשרות להביאם לדיון בוועדה. אגב, אתר מארבעת החוקים האלה היה החוק לחילוף דיני העונשין (עבירות נגד המדינה) — הצעת חוק של חברי הכנסת חנוני-אסתי, בסטטיסטיקה שהובאה לפנינו נכלל אישוא גם חוק פטר של חברי הכנסת.

שר המשפטים הזכיר את חוק יסוד הכנסת, מה היה גורלו של חוק יסוד זה? אבנב הוא דיון בוועדה הגיע לשלב מתקדם מאד בדינוי הוועדה; נשארו שניים-שלושה סעיפים שהיה צורך לגמור את הדיון בהם. מרע הפסק הדיון — מפני שסיעה קואליציונית מסויימת ביקשה להפסיק את הדיון הזה ולא להמשיך בו. אין להניח שאילו היה או בתוקף, החוק הנוצץ עכשיו, היה שונה גורלו של חוק הכנסת בכנסת השנייה.

שר המשפטים הזכיר את חוק המעבר שנובא לדיון בכנסת הרביעית, הוא לא הובא אבנב הגיע עד לאמצע הקריאה השנייה, אך הקריאה נפסקה — כפי שקרה מספר פעמים בכנסת — משום שהכנסת ביקשה מתעודה לעיין שוב בסעיף מסויים. לפי מיטב ידיעתי, חוק זה לא חזר עד היום לכנסת, אני מניח שאילו היתה המשפלה רוצה, בודאי היתה מביאה את החוק לחוק לכנסת. אפשר לאשר את המקרה זה גורלו של החוק לא היה שונה אילו בספר החוקים שלנו כבר היה קיים החוק הנזכר עתה.

שר המשפטים הזכיר את חוק המעבר שנובא לדיון בכנסת הרביעית, הוא לא הובא כלברש אחר, עליו תוסכס במשא-ומתן קואליציוני ערב כינון המשפלה בתחילת כחונתה של הכנסת החמישית. יש להניח שאילו חק הרציפות היה בספר החוקים, גורלו של חוק המעבר היה בדין כפי שהיה כלעדי.

יכולתי להמשיך בהבאת דוגמאות, אבל אני רוצה לרגע את הכנסת. אבאי רק ער דוגמא אחת, שרביבים להוכיחה — חוק הירושה. חוק הירושה היה כידוע בכנסת השלישית בקריאה ראשונה, וכן בכנסת הרביעית — בקריאה ראשונה, ורק בכנסת החמישית נמשכו החליכים החקיקתיים. גם בכנסת השלישית וגם בכנסת הרביעית לא הגיעה ועדת החוקה לכלל דיון בחוק זה. מדוע גם כאן לא אגלה סודות אם אמר כי היו קואליציה חילוקי ועדה על סעיפים מסויימים. גם לגבי חוק הירושה נראה לי שחוק הרציפות לא היה משנה ולא כלום, אם כי יכול להיות שהיו מניס להחיש את הדיון בו.

למעשה כאשר אנו מנתחים את הסטטיסטיקה הזאת, אנו באים לידי מסקנה שרק לגבי היתה יכולה להיות לחוק הרציפות משמעות כלשהי. מאותם 76 חוקים שהוזכר השר בדבריו, 10% — ואולי אהיה קרוב לדיוק אם אמר 5% — מאותם 76 חוקים שהוזכר השר בדבריו, אין כל ספק שעשינו כל המאמצים כדי להחיש תהליכי החקיקה — אבנב בלי לפגוע ביסודיותם. אבל ספק אם חוק זה יקדם אותו במידה ניכרת בעבודת החקיקה. והרי זהו השאלה העיקרית. כי אם הכנסת תשאיר את עצם הטיפול בחוקים באותה מסגרת כפי שהיתה עד עכשיו, הרי רק חלק קטן של חברים ישתתפו, גם אם המשפלה תביא את החוקים שכבר היו בטיפול של הכנסת להמשכת הטיפול בהם. כפי שמוצע בחוק שלפנינו.

ביצור תפכל הכנסת בחוקים?

אולם השאלה העיקרית היא — כיצד אנו רוצים אמצעי זה, שהמשפלה תכריע מה הם דרכי החקיקה של הכנסת, וימצד תפכל הכנסת בחוקים. טוענים לפנינו — כך גם משתמע מדברי שר המשפטים — שאם המשפלה תרדע על רצוננו כי תהיה רציפות לגבי הצעת חוק

הוצבעה על הצעה להצעת אי אטון היעדר לא מקום משלוח ימים ולא יאוחר להצעת ימים לאחר שהצעה לכן הובאה לפני הכנסת.

(ב) אין להביא להצבעת הצעת אי-אישון לממשלה בשל אותה סיבה לפני עבור תודע ימים מתוצבעת הקודמת עובשלת.

21. הבנת אי אטון עיי הנגזרת לממשלה — מעברת את הממשלה מכהונתה.

22. ממשלה שיהפשה, או שהכנסת העברת אותה מכהונתה תשיען במילוי המפקדה עד שתוכן ממשלה חדשה.

23. (א) שר הממונה על משרד רשאי באישור הממשלה, למנות לא יותר משני סגני שר.

(ב) מן שר יפעל במשרד ובכנסת, ביחס אשר שניה אותו, במסגרת הענינים שתוקצו והמסוכיות שניתנו לו על ידי.

(ג) הממשלה המסור לכנסת תודעה על מעויל של מן שר, והמנן ייכנס לתפקיד עם מסירת התודעה.

(ד) כהונתו של מן שר נסקת: (א) עם התפטרותו; (ב) עם התפסק כהונתו של השר שמינה אותו; (ג) עם העברתו של השר למשרד אחר; (ד) עם העברתו של המנן שר מכהונתו עיי הממשלה לפי הצעת השר שמינה אותו.

(ה) הממשלה תודיע לכנסת כשמן שר חדל מלשמש בתפקידו.

24. חברי ממשלה יקבל בתקופת כהונתו משרות ותשלומים אחרים מאוצר המדינה, כפי שייקבע בחוק.

25. לחבר ממשלה אחר, נטר כהונתו ולהחליים בו אחר מותו ישולמו גימלאות כפי שייקבע בחוק.

26. אין חבר ממשלה רשאי לקבל משרות מכל מקור אחר באינו צורה שהיא.

27. חבר ממשלה או מן שר לא יעשה, מנהל או חבר הנזלה, או סוכן, או יועץ של הברה הנגזלת עם לשם רווח.

28. חבר הממשלה חייב תוך חודש ממוחלת כהונתו תוך תודע שגבר כהונתו, להודיע למפקד המדינה דין וחשבון על רכושו, מבקש המדינה יכלול את הוצאותיו על דינים וחשבונות אלה בדין וחשבון שלו לועזית הכנסת של הכנסת.

29. לחברי הממשלה תהיה חסינות, כפי שייקבע בחוק.

הוצעה על ידי חברי הכנסת מ. אונא, ש. גרוס, ג. גירדפאלקס, ג. קלינגהוסר, י. ריטון, י. שופמן) 9. המפקד להרכיב ממשלה.

(א) לאור התייערות עם נציגי המיעות בכנסת יטיל נשיא המדינה בבחב על אחד מחברי הכנסת את המפקד להרכיב את הממשלה.

(ב) הרכבת הממשלה עליי סעיף קטן (א) תכלול את חוליקת המפקדים בין הבריה.

(ג) לחבר כנסת שנשיא המדינה הטיל עליו את המפקד האמור — מעד של ארבעה עשר יום למילוי המפקד.

(ד) נשיא המדינה רשאי להאריך משעם לתפעם את המועד האמור בסעיף קטן (ג) אם ייראה לו הדבר כמצדק לאור דין וחשבון שחבר הכנסת הגיש לו, לא יאוחר מארבעה עשר יום מיום הטלת המפקד, ובלבד שסך כל התארכות לא יעלה על איבעים החמישה יום מיום הטלת המפקד.

(ה) הרכיב חבר הכנסת ממשלה, יודיע על כך מיד לנשיא המדינה (וליהיבראש הכנסת,

הצעת חוק המועבר [תיקון], תשכ"ב - 1961

1. בסיום סעיף 9 לחוק המעבר, השי"ט-1940, יבוא:

9. המפקד להרכיב ממשלה.

(א) לאור התייערות עם נציגי המיעות בכנסת יטיל נשיא המדינה בבחב על אחד מחברי הכנסת את המפקד להרכיב את הממשלה.

(ב) הרכבת הממשלה עליי סעיף קטן (א) תכלול את חוליקת המפקדים בין הבריה.

(ג) לחבר כנסת שנשיא המדינה הטיל עליו את המפקד האמור — מעד של ארבעה עשר יום למילוי המפקד.

(ד) נשיא המדינה רשאי להאריך משעם לתפעם את המועד האמור בסעיף קטן (ג) אם ייראה לו הדבר כמצדק לאור דין וחשבון שחבר הכנסת הגיש לו, לא יאוחר מארבעה עשר יום מיום הטלת המפקד, ובלבד שסך כל התארכות לא יעלה על איבעים החמישה יום מיום הטלת המפקד.

(ה) הרכיב חבר הכנסת ממשלה, יודיע על כך מיד לנשיא המדינה (וליהיבראש הכנסת,

הצעת חוק פקודת ביזון ביהוש' תשכ"א - 1961

1. בסוף סעיף 6 לפקודת ביזון ביהוש' 1939 (להלן — הפקודה) יוסף סעיף קטן זה:

(ד) ביהוש' אשר נתן צו המסל מאסר לפי סעיף זה, ישמע מעד תקופת המאסר, לפחות אחת לששת חדשים את המסירה, והוא רשאי לתת לטובתו כל צו חודש הנראה בעיניו.

2. אין בחוק זה כדי לפגוע בהוראות סעיף 8 לפקודה.

3. סדרי הבקשה וסדרי העיון לפי חוק זה ייקבעו עיי שר המשפטים בתקנות.

דברי הסכר

המאסר לפי חוק זה אינו בעל אופי עונשי ומשום כך, כפי שנקבע בשמיטת זישראלית, אין המסר אח ביהוש' יוכל למרער על צו המאסר והוא יפצא במאסר כל עוד לא יפלא אחר הוראות ביהוש'.

1. הודיע חבר הכנסת לנשיא המדינה (1) תוך ימיים ממוחלת המפקד האמור, כי אינו מקבל את המפקד או (2) תוך המועד שנקבע בסעיף קטן (ג) או תוך תקופת הארכות, חבל לפי הענין, מבלי שחבר הכנסת מסר תודעה על פי סעיף קטן (ה), יטיל נשיא המדינה את המפקד להרכיב ממשלה על חבר כנסת אחר, במסוף להוראות הסעיפים הקטנים (א) ו(ד).

(1) נשיא המדינה יאחר וישלח בהתאם לסעיף קטן (1) עד היכון הממשלה החדשה.

(ה) על הפעולות של נשיא המדינה עליי סעיף זה לא יחול סעיף ד'.

הצעת חוק לתיקון פקודת החוק הפלילי, תשכ"ב-1961

152. תיקון סעיף 152 בסעיף 152 לפקודת החוק הפלילי 1936, בכל מקום שכתוב, בת שיעשורדי ייכתב, בת שמונה עשרה.

דברי הסכר

בחוק הנזכר (שיפול השנתה), השי"ט-1960, נקבע לקטין מי שלא מלא לו שמונה עשרה שנה, על עוד לא הגיע לגיל זה, מצא המחוקק לנכון לפקח עליו, לדאוג לו ולהסיע לו בדיכיים שנותן ומצא, והרכבה וסיומת, אם מצא דרוניו ראשוניו וראשוניו וראש זמר יודי שסמנת ביהוש'עם או מקיר סעיף לעומת זאת, סעיף 152 בפקודת החוק הפלילי 1936 אמר על היחס שניתים עם קטנות עד לגיל שבעשור.

משום כך באת הצעת החוק לתקן את פקודת החוק הפלילי ולקבע גם לגבי היחס שניתים את גבול הגיל שמונה עשרה.

הצעת חוק עיי חבר הכנסת ג. ורדמשיג

הצעת חוק פקודת ביזון ביהוש' תשכ"א - 1961

1. בסוף סעיף 6 לפקודת ביזון ביהוש' 1939 (להלן — הפקודה) יוסף סעיף קטן זה:

(ד) ביהוש' אשר נתן צו המסל מאסר לפי סעיף זה, ישמע מעד תקופת המאסר, לפחות אחת לששת חדשים את המסירה, והוא רשאי לתת לטובתו כל צו חודש הנראה בעיניו.

2. אין בחוק זה כדי לפגוע בהוראות סעיף 8 לפקודה.

3. סדרי הבקשה וסדרי העיון לפי חוק זה ייקבעו עיי שר המשפטים בתקנות.

דברי הסכר

המאסר לפי חוק זה אינו בעל אופי עונשי ומשום כך, כפי שנקבע בשמיטת זישראלית, אין המסר אח ביהוש' יוכל למרער על צו המאסר והוא יפצא במאסר כל עוד לא יפלא אחר הוראות ביהוש'.